14/02/2022

Патријарх Порфирије уручио годишње стипендије студентима завршних година факултета оснивача Универзитета у Београду

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије уручио је 12. фебруара 2022. године, на празник Света Три Јерарха,, на пригодној свечаности у крипти храма Светог Саве стипендије студентима завршних година Медицинског, Електротехничког, Правног, Философског и Богословског факултета, који су одабрани на конкурсу.

У том делу јеванђелске љубави и племенитом подухвату Српске Православне Цркве учествује и Српско привредно друштво Фондација „Привредник“, основано 1897. године, које такође стипендира даровите ученике и студенте, а чијим радом већ пуну деценију председава Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије, добротвор тог племенитог друштва.

Првој свечаној додели годишњих стипендија студентима завршних година Философског, Медицинског, Електротехничког, Правног и Богословског Факултета Универзитета у Београду, присуствовали су преосвећена господа епископи ремезијански Стефан, топлички Јеротеј и хвостански Јустин, ректор Универзитета у Београду проф. др Владан Ђокић, директор Управе за сарадњу са црквама и верским заједницама др Владимир Рогановић, декан

Медицинског факултета проф. др Лазар Давидовић, декан Електротехничког факултета проф. др Дејан Гвоздић, декан Православног богословског факултета проф. др протојерej Зоран Ранковић, професори Православног богословског факултета протојерej-ставрофор др Владимир Вукашиновић и јерej др Србољуб Убипариповић, директор Патријаршијске управне канцеларије протосинђел Данило (Гавриловић), управник Информативно-издавачке установе Српске Православне Цркве г. Душан Стокановић, ректор Богословије „Свети Сава” ђакон Радомир Врућиниh, представници и стипендисти фонда „Привредник“ и многобројни студенти.

Комисија, коју су са благословом Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија, чинили: Епископ хвостански г. Јустин, координатор добротворних и мисионарских активности Архиепископије београдско-карловачке; архимандрит Данило, директор Патријаршијске управне канцеларије; и мр Сандра Дабић, секретар Одбора за верску наставу Архиепископије београдско-карловачке; у складу са правилима одређеним конкурсом за доделу стипендија студентима завршних година редовних студија факултета који су оснивачи Универзитета у Београду, објављеним 22. децембра 2021. године, узимајући у обзир просечне оцене и материјално стање 148 студената који су поднели предвиђена документа, донела је одлуку да једногодишњим стипендијама буду награђени студенти: Теодора Стевановић, студент Филозофског факултета; Никола Шурјанац, студент Правног факултета; Стефан Стакић, студент Православног богословског факултета; Василије Стамболић, студент Електротехничког факултета; Соња Лукендић, студент Медицинског факултета; Стефан Повреновић, студент Филозофског факултета; Исидора Арсеновић, студент Медицинског факултета; Зорана Јевтић, студент Правног факултета; Стефан Пајић, студент Православног богословског факултета; Стефан Симоновић, студент Филозофског факултета, као и Алекса Зубелић, студент Медицинског факултета.

Обраћајући се студентима и представницима факултета Универзитета у Београду, као и представницима Фондације „Привредник“, Његова Светост Патријарх је истакао:

-Ја се радујем што смо се данас сабрали овде под сводовима храма који је посвећен првом просветитељу и учитељу нашем, Светом Сави, на месту где је требало да се затре његово име, да се умањи снага и утицај који је он имао у нашем народу. Ево, десило се по оној јеванђељској да баш онда када изгледа да смо слаби, да су сви устали против нас, да су затрли наше трагове, парадоксално са обзиром да је Свети Сава био везан за Христа читавим

својим бићем, показало се да тада постајемо истински снажни, а снага се налазу у парадоксу вере да знање није само фактографија, да се не тиче само створеног света и природе око нас, него да знање надилази оквире физике и улази у оквире метафизике. Када уђемо знањем, тј. вером у просторе метафизике онда и све оно што је антилогично и парадоксално има своје правила, има своје законе, који нама изнутра не само постају јасни него истински блиски. Просвета и образовање имају своје извориште у најважнијој и у највећем броју штампаној књизи, на највише језика превођеној књизи, а то је Библија. Не желим да улазим сада у објашњење те органске везе између просвете и образовања и Библије, онога што нам Библија говори о првом човеку. Само ћу рећи то да је у Библији записано да је човек саздан по образу и подобију Божјем. И ево, већ у корену речи образовање стоји образ, а тај образ тиче се заправо потенцијала који смо добили од Бога и носимо их у себи и треба да их развијамо, да они расту у нама до мере нашег уподобљења Богу. Са друге стране, једна од најважнијих светих тајни Цркве, почетна тајна, тајна крштења зове се просвећење, а то просвећење и просвећивање у тајни крштења тиче се просвећивања нашег унутарњег бића светлошћу Духа Светога. Другим речима, све оно што имамо као своја стечена знања тек онда добија онај истински израз и правни пуни смисао када се доведе у везу са Духом Светим. То значи да када буде у служби из љубави према Богу и љубави према човеку, када буде у служби, како ми то кажемо језиком вере, ближњим.

Не треба, дакле, да нас чуди из тог разлога што је Црква од најранијих својих времена посвећивала огромну пажњу образовању и просвећивању. Не треба да нас чуди што је Свети Сава поред свега осталог што је чинио за свој народ уводећи га из нивоа обичне етније у посвећени народ, оснивао школе, посвећивао огромну бригу баш о образовању и просвети у своме народу. И ево до наших дана када је основан Универзитет у српском народу Црква је духом Светог Саве говорећи и живећи и подстицала и учествовала у оснивању Универзитета у Београду, знајући да је Универзитет једна од најважнијих институција и установа у сваком народу и у свакој држави, знајући да је Универзитет место где се креира и садашњост, али и будућност и да све најважније, али и друге које условно речено нису толико важне, функције у једном друштву заузимају они људи који су стекли знања и образовање на Универзитету, али исто тако знајући да Универзитет није или не треба да буде само место где се стичу знања која се тичу овога света, него да треба да буде место где се по узору на античка времена знање везује и за врлину тј. на Универзитету је неопходно и важно да се развија и врлина у пуном смислу те речи. Та два стуба на којима треба да почива Универзитет, ја

знам да он у својој већини почива на тим темељима, јесу мотивација и покретач да се Црква и до наших дана труди да учествује у подршци младим људима који улажу огромне напоре и труде се да стекну и учврсте заправо у себи та два стуба, знање и врлину. Црква осећа и својом обавезом да подржи Универзитет у целини и посебно оне који, како рекох, не жале ни напора ни труда да стекну знање, да буду честити и, ево, да употребим максиму Владимира Матијевића, оснивача фонда „Привредник“, да буду радни, честити и штедљиви, штедљиви не у љубави у односу на друге, него штедљиви у егоизму, у сујети, у наметању себе другоме вредностима које не поседују.
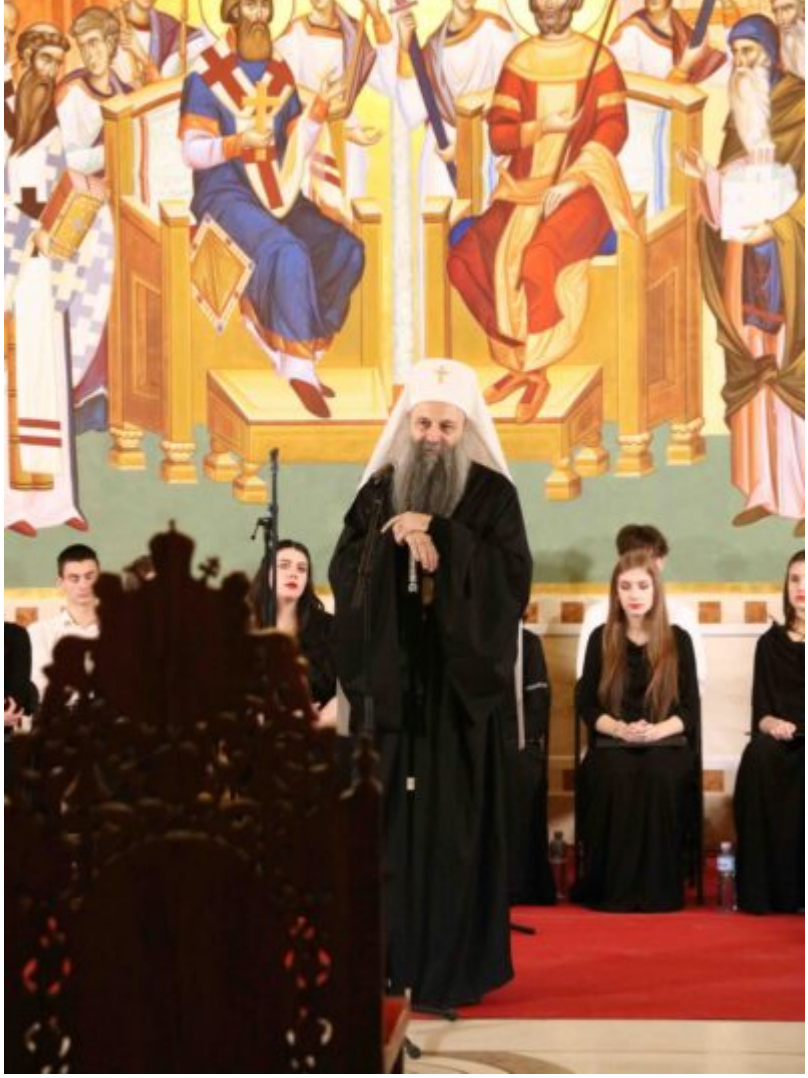
Ја се још једампут, поздрављајући вас све, радујем што смо данас овде сабрани. Честитам свим добитницима стипендија и као што сам рекао: трудићемо се да ово буде само скромни почетак у нади да ћемо имати много веће капацитете да помажемо не само студенте пет факултета који су оснивачи Универзитета него све друге студенте заједно са Хуманитарним фондом „Привредник“, који стицајем околности је и мојој маленкости близак више од двадесет и пет година. Други су хтели не због тога што то заслужујем, него знајући да ћемо заједно више успети, да будем и на месту председника. Имамо још и Фондацију „Сима Игуманов” која делује такође традиционално под патронатом увек актуелног Патријарха српског. Моја је жеља и рећи ћу је овде јавно, да све те фондације удружимо у једну јединствену делатност, да нам деловање и циљ буде исти и да заједно радимо, јер мислим да ћемо тако имати много више успеха, као што мислим да и на сваком пољу ако без обзира на разлике успемо да спутамо завист, успемо да спутамо у себи искључивост, заједно можемо много више учинити. То се све може реализовати, овде у храму Светог Савето мора бити јасно, онда кад је систем вредности јасан. Када знамо шта нам је на првом месту, другом, трећем и по реду. Знајући да наш систем устројимо онако како је Свети Сава започео често неће нити ићи на руку нити ће се допадати некима који би увек и изнова хтели нешто ново и неке нове системе вредности. Још једанпут честитам добитницима. Нека вас све Господ благослови.